

Antológia
Nick Hornby
Egy fiúról
című könyvéhez

Az antológiát összeállította az Olvasók Diadala – 2019. G-5 csapata

Előszó

Az antológia a könyv furcsa kamaszhősének életéből villant fel néhány pillanatot: a magányt az iskolában és a családi/ismerettségi körben; az édesanyához való viszonyt; az apa nélküli gyermekkort; a félelem és a bátorság egyszerre megjelenő érzését; a lidérces álmokat. Ugyanakkor megjelennek a kamaszkori, olykor eltitkolt vágyak is: új, eddig ismeretlen érzés az emberi kapcsolatokban (barátság, szerelem), a valakihez való tartozás igénye, akivel meg lehet osztani a gondolatainkat, aki időt szakít ránk és meghallgat bennünket. A kötetet végén a kamaszkori beszédstílusban gyakran megjelenő durva kifejezésekről, illetve a felnőttek olykor hamis világáról alkotott „gyermeki” gondolatok olvashatók.

**Gyerekek lenni azért rossz,
mert igazán sehová
nem tartozol.
Persze nagyon klassz,
hogy derék szüleid vannak
és egészen tűrhető testvéreid
- ha vannak -
mégis
nincs semmi, amit magad választottál.
Van egy klubunk,
Sten meg én vagyunk a klub,
de kettőhöz tartozni nem elég.
Néha levelet írok magamnak,
egy régi bélyeget ragasztok rá,
és bedobom a levélszekrényünkbe,
hogy a többiek azt higgyék,
van valakim, aki csak az enyém,
és akiről ők nem is tudnak.**

Ingrid Sjöstrand: Gyerekek lenni azért rossz

**Anyuban azt nem bírom,
hogy mindenre tud mondani
valami okosat.
Ha azt mondom,
hogy minden olyan unalmas,
hogy semmi kedvem suliba menni,
hogy utálok Kerstint,
hogy szorít az új trikóm,
ő már mondja is,
hogy majd megjön a kedvem,
hogy tegnap még szerettem Kerstint,
és hogy vegyél fel másik trikót!
Az ember még csak nem is unatkozhat
nyugodtan.**

Ingrid Sjöstrand: Anyuban azt nem bírom

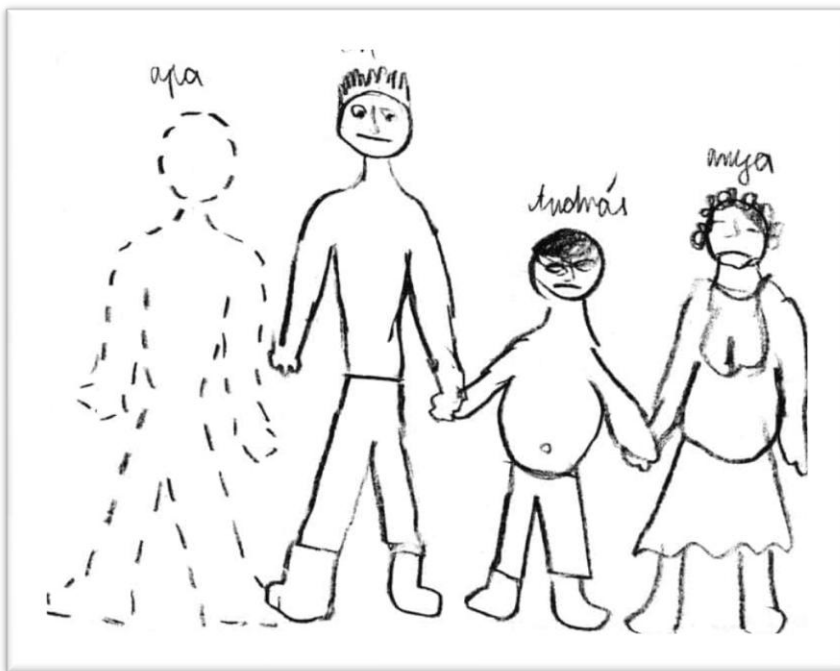
**Úgy szeretném Anyát látni,
amint a fűben szalad felém
hosszú és bő ujjú pongyolában,
kitárt karral, és azt suttogja:
kicsi fiam!
A pongyola ott lóg a szekrényben,
Anya tréningruhában mosogat.**

Ágai Ágnes: Kamaszságok

**Ha volna apukám,
ő lenne a legerősebb.
Kocsival járna,
és a kocsiajtó hangosan becsapódna,
mikor hazajön.
Pipázna,
és benzinszaga volna,
és minden este hancúrozna velem.
Aztán újságot olvasna,
vagy kiabálna velem: Mi lesz így belőled, te kölyök?
Volna egy hatalmas télikabátja,
és abban elbújnék előle.
Ha volna apukám.**

Ingrid Sjöstrand: Ha volna apukám

**Meg ne próbáld!
mondja apa,
és nagyon szigorúan néz rám.
És egész testem reszket,
és már úgy érzem, gyáva vagyok,
ha meg nem próbálom.**

Ingrid Sjöstrand: Meg ne próbáld!

**Láttad már
két fiú arcát,
mikor biciklivel
gurulnak le a lejtőn?
Az első arcán ez van:
Nézzétek, mit tudok én!
A másik arcán:
Mama, segíts!
De nem nyúlhat a fékhez,
ha nem fékez az első...**

Ingrid Sjöstrand: Láttad már?

**Néha csontvázzról álmodok,
csak elindul felém,
jön közelebb, egyre közelebb.
Nem bírom tovább, visítok
és felébredek.
- Csak álom volt -
mondja anya.**

**Mintha sokat segítene,
hogy a szörnyűség itt belül van
és nem ott kívül.**

Ingrid Sjöstrand: Néha csontvázzról álmodok

**Hozzád akarok bújni. Vagy valakihez,
aki nem tart kisfiúnak, amiért sírok,
és akivel mindenről lehet hallgatni.**

Ágai Ágnes: Kamaszságok

**A rockzenében az a jó,
hogy együtt rázódunk össze,
mint valami koktél.
És a koncerten is azért jó,
mert egyedül vagyok mindenkivel.**

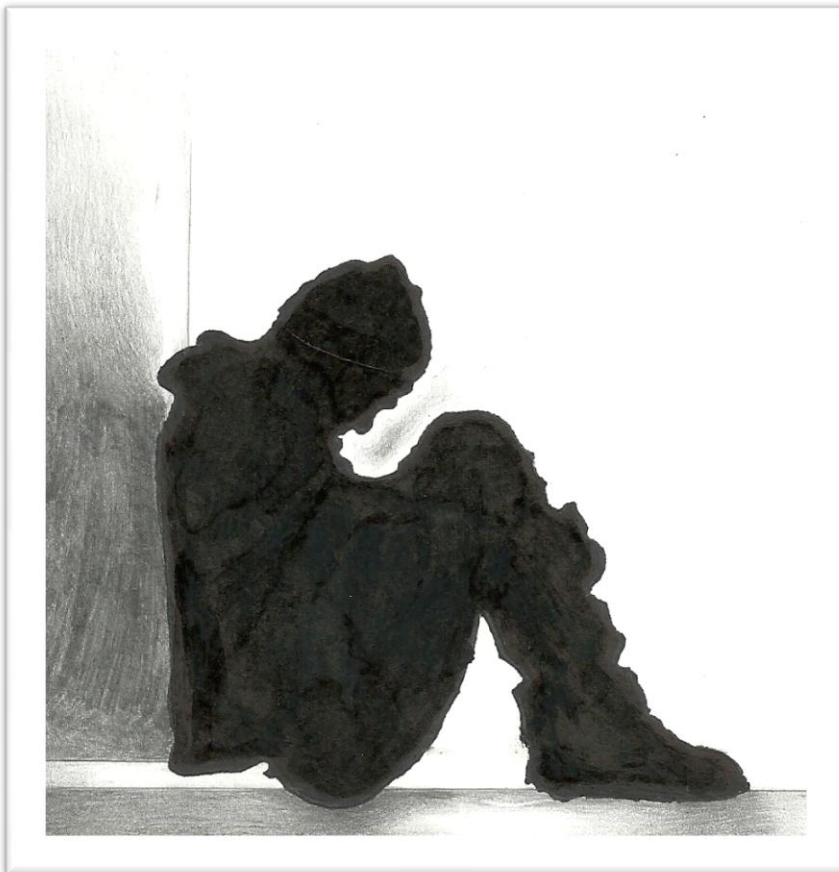
Ágai Ágnes: Kamaszságok

**Mamának este nincs ideje a gyerekekre,
és papa, ő is rosszul áll idővel,
és a nővérem,
neki aztán semmi ideje taknyos kölykökre.**

**A könyvtáros néninek
nincs ideje beszélgetni velem,
mert annyian jönnek könyvért.
Csak a részeg, öreg bácsinak
a könyvtár előtt,
annak van ideje beszélgetni a gyerekekkel.
Még jó, hogy a részeg öreg bácsira
nincs ideje senkinek se.**

Ingrid Sjöstrand: Mamának este nincs ideje

**A tanító néni azt modja,
hogy káromkodni csúnya dolog.
De a papám gyakran mondja,
hogy Frászt, meg A Keserves Szentségit,
és mama mondja, hogy Egy Nyavalyát,
és a nagypapa, hogy A Rosseb Belé,
százszor is egy nap.
Egyébként láttam,
hogy a tanító néni karamellát eszik,
pedig mindig arról beszél,
hogy az édesség tönkreteszi a fogat,
és hogy a gyümölcs sokkal egészségesebb.**

Siv Widerberger: A tanító néni azt mondja

**A durva szavaktól úgy érzem,
mintha megdobtak volna ürülékkel.
Figyelem, hogyan lehet
egy csacsogó kis szájból
könnyedén kifújni őket,
mint a füstöt.**

Ágai Ágnes: Kamaszságok

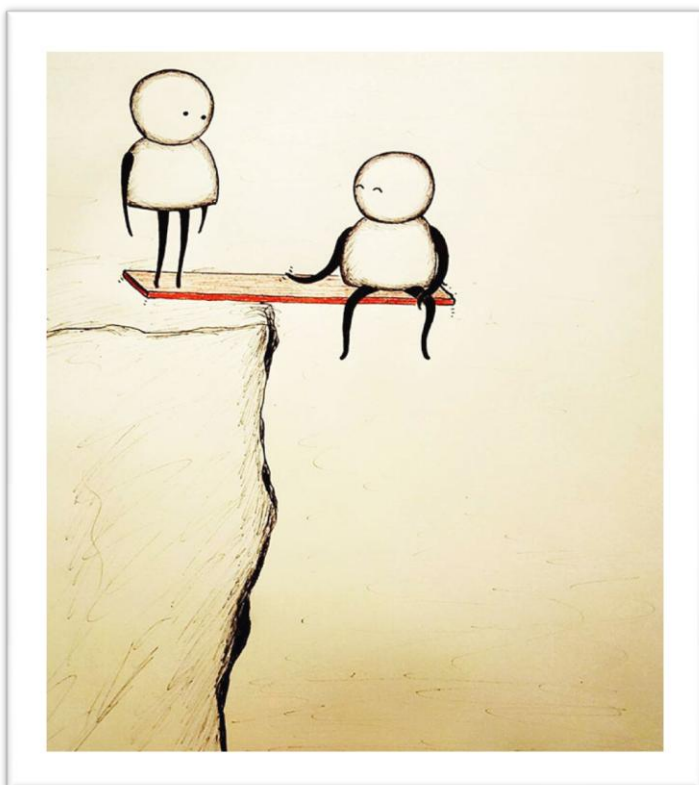

**A felnőttek
furcsák néha.**

**Azt hiszik,
elég összeterelni
két „alkalmas korú” gyereket,
és a két gyerek
automatikusan jó haver lesz.**

**Szeretném összeterelni
papát
találomra egy „alkalmas korú”
bácsival
és megnézni, összehaverkodnak-e
- biztosan nem akarna
engem se többé összeterelni
Ulla-Gullával például.
Sokkal szívesebben játszom
Lill-Pärával,
pedig Lill-Pära kis tökmag,
de ugyanazt szereti
és ugyanazt utálja, mint én
- Ulla-Gullát például.**

Ingrid Sjöstrand: A felnőttek furcsák néha

**Nem értem a szüleimet,
ha mindent olyan jól tudnak,
miért olyan tanácstalanok?**

© Can Stock Photo

...

**Akármit csinállok, rossz:
ha tűnődve heverészek,
tétlen naplopó vagyok,
ha teszek-veszek,
sosincs maradásom,
ha véleményt mondok,
nekem semmi se jó,
hogyha hallgatok,
nincs ítéletem.**

...

**A felnőttekben azt nem bírom,
hogy olyan fontoskodóak,
meg vannak győződve róla,
hogy nélkülözhetetlenek.
Mindent „értem” csinálnak,
de semmit sem velem.**

Ágai Ágnes: Kamaszságok

Mónáéknál
úgy beszélnek a gyerekek,
mintha nagy volna.
„Mit gondolsz?” kérdik
- Móna papája meg a mamája -
„Mit gondolsz?
Szerinted hogy lenne jobb?
Szerinted hogy kéne csinálni?”
Aztán:
„Értem.
Azt mondd?
Lássuk csak.
Tényleg, tökéletesen igazad van!”
Vagy:
„Nem, azt hiszem,
ebben tévedsz . . .”

**Szeretném, ha a Mónáéknál -
nálunk lenne.**

Siv Widerberger: Mónáéknál

**Van hozzá közöd,
mit csinálok?
És hogy mit gondolok?
Van hozzá közöm,
mit csinálsz?
És hogy mit gondolsz?
Van közünk egymáshoz?
Hozzám, hozzád, mindenkire,
aki véletlenül épp itt él
épp most,
és akin múlik,
hogy mi lesz a világból?
Van közünk egymáshoz,
talán, igen.**

Ingrid Sjöstrand: Van hozzá közöd?

**Mindenki azt mondja,
legyek önmagam,
mégis, csak akkor fogadnak el,
ha véka alá rejtem azt,
aki valójában vagyok,
és olyanná válok, aki megfelel nekik.
De tényleg engem fogadnak el akkor?
Nem. Hiszen más vagyok,
nem én magam.**

Bartos Janka: Én magam

**Az Olvasók Diadala 2019. G-5 csapata által összeállított antológiásorozat eddig
megjelent kötetei:**

1. *Schüffer Erzsébet: Hol vagy?*
2. *Emily Arsenault: Az eltört teáspohár*
3. *Frances Mayes: Napsütötte Toszkána*
4. *Margot Lee Shetterly: A számolás joga*
5. *Raphaelle Giordano: A második életed akkor kezdődik, amikor megérted, hogy csak egy van*
6. *Jennifer Clement: Az elveszett lányok országa*
7. *Nick Hornby: Egy fiúról*

A versek forrásai

Ami a szívedet nyomja, Mai svéd gyermekversek, Móra Ferenc Könyvkiadó, Budapest, 1975.

Ágai Ágnes, Kamaszságok, Móra Könyvkiadó, Budapest, 1985.

Bartos Janka, Minden Áron, Colorcom, Budapest, 2016.

A képek forrásai

https://www.google.hu/search?q=gyermekrajzok&tbm=isch&tbs=rimg:CUXVAjroCCaDIImCmjDo7b1P Ma41bcq3HNQMESdBd1fyWrk64UHGOrdQApvIRJLiXpa3heII_13kHYhjLHliQJp-nQGQE6yW-BnUEzRDCcH5dtrZF0-HqbWtOWrd1TxPNZzRZzw0x4g2VcPzEqEgmmjDo7b1PMaxFkgOhg0LHx9ioSCY1bcq3HNQMEEQ_1wwrCy2Y24KhIJSdBd1fyWrk4RCXA4bAbemJMqEgm4UHGOOrdQApxFtQjtq7Sn9rCoSCSIRJLiXpa3hEbpGwq-M0p6HKhIJeII_13kHYhjIRGHfjDjtpHb0qEgnHliQJp-nOGRGjWhR2oiBiRSoSCE6yW-BnUEzESnol6c2-WJNKhIJRDCcH5dtrzERluxVCmfG458qEgl0-HqbWtOWrREIcTaqb29khSoSCd1TxPNZzRZzEXA VhssxzJfKKhIJw0x4g2VcPzERxKhfzQqL6l0&tbo=u&sa=X&ved=2ahUKEwit6Ybq_-jAhUGsaOKHfQLCiYOrnZ6BAgBEBM&biw=1280&bih=929&dpr=1#imgdii=8YxgY_-LnIH5M:&imgre=eII_3kHYhjKBtM:&spf=1565155061934

https://www.google.hu/search?biw=1280&bih=929&tbm=isch&sa=1&ei=R3hKXbvCOsqFhbIP2-yByAk&q=v%C3%ADzt%C3%BCkr%C3%B6s+k%C3%A9pek&oq=v%C3%ADzt%C3%BCkr%C3%B6s+k%C3%A9pek&gs_l=img.3...153110.157480..157814...0.0.140.1382.13j2.....0....1..gws-wiz-img.....0j0i67j0i5i30j0i24.lctDmm_vhDA&ved=&uact=5#imgre=4CtqJK6JU_h2fM:&spf=1565161701205